

Gazze için kunut duâsı

Trabzon'dan Bekir Bey: "Sıkıntılı zamanlarda Peygamber Efendimiz (asm) kunut duâsı okurmuş. Farklı kunut duâları olduğunu da duydum. Ümmetin sıkıntıda olduğu günümüzde kunut duâsı ile Allah'a sığınmaya çok muhtacız. Gazze için kunut duâsı çağrıları var. Gazze için kunut duâsı okumak istersek nasıl okuyalım? Sabah namazında okunduğunu duydum. Neresinde nasıl okuyacağımızı izah eder misiniz?"

Allah'ım, bu ne vahşet, bu ne dehşet, bu ne kin, bu ne canilik, bu ne felâket!

Çıldırılmış gibi bomba yağıyor gökten! Bu savaş değil, bu orantısız güç kullanımı da değil; bu düpedüz vahşet, katliâm, gözü dönmüşlük, barbarlık! Savaşta—orantısız da olsa—mertlik vardır, delikanlılık vardır! Vurana vurursun! Elinde silâh tutana silâh doğrultursun! Çocukları, yaşlıları, kadınları, savunmasız insanları vuramazsın, kıramazsın, öldüremezsın, yok edemezsin! Bu hiçbir kitapta yazmaz!

Ey benî İsrail! Ey benî vahşet! Ey vicdanı tefessüh etmiş zalim el! Bu zulmün nerede biter, nasıl sonuçlanır bilinmez. Ama Hazret-i Muhammed'in (asm) bildirdiği gerçeklerdendir ki, seninle Müslümanlar arasında ahir zamanda kıyasıya bir savaş çıkacaktır.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) bildiriyor ki: "Müslümanlarla Yahudiler arasında kanlı bir harp olmadıkça kıyamet kopmaz. O harpte Müslümanlar galip gelecek ve Müslümanlar Yahudileri tamamıyla kırıp mahvedecek! Hatta onlardan bir Yahudi taş arkasına saklansa bile, taş parçası dile gelerek, 'Ey Allah'ın kulu! Arkamda bir Yahudi vardır, onu da öldür!' diyecektir."¹

Bu savaşın fitilini sen çektin! Ama ne esef vericidir ki, şimdilik sana hadis-i şerifte bildirildiği gibi haddini bildirecek Müslüman yok ortada! Bu gün sana güç kullanan yok! Bu gün seni tokatlayan yok!

Ama unutma! Müslümanlar sabırlıdırlar! Müslümanlar akıllıdırlar! Müslümanlar yolun bir olduğunu, bir ve diri olmaları gerektiğini bilirler! Birbirlerinin dostu ve kardeşi olduklarını bildikleri gün, hakta, hukukta, adalette, fende, teknikte, güvenlikte birbirlerine zahir olmaya, güç olmaya inandıkları gün, kardeşçe ve dostça dirliğe ve birliğe önem verdikleri günâ€! Onlardan kork! Kork ve bu gün ileri gitme! Çocuk kıyımına bir son ver! Bu çocukların kanı sadece seni değil, dünyayı boğar!

Bu gün bizim elimizden sadece duâ geliyor! Gazze için duâ! Gazze'yi yakıp yıkanlar için bedduâ! Bunu kunut duası şeklinde günlük ibadetimizin içinde yapabiliriz elbet! Yapıyoruz da.

Kunut duâsının başlangıcı şöyle olmuştur:

Hicretin dördüncü senesinde, Ebû Berâ Âmir İbnu Mâlik, Medîne'ye gelip Peygamber Efendimiz'den (asm) Necid'e İslâm'ı yayacak bir hey'et göndermesini ister. Resûlullah Efendimiz (asm) gidecek heyetin can güvenliğinden emin olmadığını söyleyerek heyet göndermek istemezse de, Ebû Berâ'nın bu konuda garanti vermesi üzerine Hz. Peygamber (asm), Kurrâ tabir edilen Ehl-i Suffe'ye mensup 70 kişilik bir hey'eti İslâm'ı yaymak üzere Necid'e gönderir.

Ancak, bu he'yet Bi'r-i Maûne adı verilen yere geldiklerinde Ri'l ve Zekvân kabilelerince pusuya düşürülür ve Amr İbnu Umeyye ed-Damri hariç hepsi şehid edilirler.

Peygamber Efendimiz (asm) bu ihânete son derece üzülür. Hatta Enes b. Mâlik diyor ki: "Resûlullah'ın, Bi'ri Mauna'da şehid edilen ashaba yanıp üzüldüğü kadar hiçbir kimseye, hiçbir şeye yanıp üzüldüğünü görmedim!"

Peygamber Efendimiz (asm) bu ihâneti tezgâhlayan Ri'l ve Zekvân kabilelerine namazda bir ay boyunca kunut okuyarak bedduâ ediyor. İbnu Abbâs (ra) diyor ki, "Resûlullah (asm) tam bir ay boyu, hiç aralık vermeden her namazın peşinde, öğle, ikindi, akşam, yatsı ve sabah namazlarında Kunût yaptı. Şöyle ki: Son rek'ât'te rükûdan doğrulup 'semi'allahu limen hamideh' deyince, Süleym aşiretinden Ri'l, Zekvân, Useyye kabîlelerine bedduâ ediyor, namazda kendine uyanlar da âmîn diyorlardı."2

Hufâf İbnu İmâ el-Gıfârî'nin (ra) bildirdiğine göre ise, Peygamber Efendimiz (asm) rükû'a gidiyor, sonra başını kaldırıyor ve "Gıfâr kabîlesini Allah mağfiret etsin, Eslem kabîlesine Allah selâmet versin, Useyye Allah'a ve Resûlüne isyan etmiştir. Allahım, Benî Lihyân'a lânet et. Ri'l ve Zekvân'a lânet et" deyip secdeye gidiyordu.3

Kunut duâsının okuma biçimi, hükmü ve önemi üzerine:

Â Farklı rivâyetlerden geldiğinden ve her birisi de vahiyce tanzim edilen duâ zenginliği taşıdığından yer yer mezheplerce farklı şekillerde okunan kunut duâları Cenâb-ı Hak tarafından tilâvetsiz mânâ (vahy-i gayr-i metlûv) olarak nâzil buyurulmuş, Peygamber Efendimiz (asm) tarafından da duâ diliyle metinleştirilmiştir. Yani kunut duâlarında mânâ Cenâb-ı Hakk'a, metin Peygamber Efendimiz'e (asm) aittir.

Peygamber Efendimiz'in (asm) yetmiş hafız ve İslâm tebliğcisinin müşriklerce kurulan haince bir tuzakla şehit edilmesinin ardından okumaya başladığı ve her türlü fitneden, fesattan, düşmanlıktan, küfürden, şirkten, dalâletten, isyandan, tuğyandan ve şerrin her türlüşünden Allah'a sığınmak için okuduğu kunut duâları, ümmet için sıkıntılı zamanlarda bir Allah'a sığınma, acizliğini ve kulluğunu şefaathçi kılarak Allah'tan yardım isteme, dünya ve ahiret belâlarından, darlıklarından, dertlerinden, mûsibetlerinden, afetlerinden, tehlikelerinden ve sıkıntılarından Allah'a iltica etme ameliyesidir.

Hanefilere göre kunut duâsı vitir namazının üçüncü rekâtında Fatiha ve zamm-ı sûreyi okuduktan sonra, rûkûa varmadan, eller kulak hizasına kadar kaldırılıp, tekbir alınıp, eller bağlanarak okunur.

Şafiilere göre ise kunut duâsı sabah namazının farzının ikinci rekâtında rûkûdan doğrulunca eller duâ eder gibi açılarak okunur. Nitekim Enes b. Mâlik haber veriyor ki: "Hz. Peygamber (asm) dünyadan ayrılınca kadar sabah namazında kunut yaptı."4

Şafiiler Ramazan ayının ikinci yarısında vitir namazında da kunut duâsı okurlar. Ayrıca Şafiilere göre herhangi bir musibet ve felâket ânında kılınmakta olan bir namazda da, son rekâtın rûkûundan sonra ayakta eller açılarak kunut duâsı okunabilir. Ki bu da sünnettir.

Mezhepler bu görüşlerini sünnetten almışlardır. Esasen bunlar görüş değil, sünnetten yapılan tesbitlerdir. Yani Peygamber Efendimiz (asm) bu biçimlerin her birisine uygun örneklik olacak şekilde kunut duâsı okumuştur. Biz felâket ve helâket asrının ümmeti olarak, Gazze gibi kanayan bir yaramızın devam ettiği ve ümmetin çözüm hususunda bir araya gelmekten de imtina ettiği şu günlerde yukarıdaki şekillerden birisine uygun olarak kunut duâsı okuyabilir ve ümmet adına her türlü felâketten Allah'a sığınabiliriz.

Zaten hangi mezhepten olursak olalım vitir namazında ya da sabah namazında vacip

veya nihayet sünnet olarak ve sürekli biçimde (günlük ibadetlerimiz içinde) kunut duâsı okuyoruz. Uygulamakta olduğumuz kunut duâsı bizim ve ümmetin felâketlerden Allah’a sığınmamız için aslında yeterli bir duâ formatı ihtiva etmektedir.

Fakat böyle nefesimizi tutup darlıklar yaşadığımız ve psikolojik travmalarımızı duâya çevirmeye ihtiyaç duyduğumuz zamanlarda, gözyaşımızı duâ ile Allah’a arz etmek için duâmızı her mezhebin muteber şekilleriyle zenginleştirmekte hiçbir sakınca yoktur. Duâmızı diğer kunut duâlarıyla birleştirerek daha geniş anlamlı bir duâ portföyü oluşturabileceğimiz gibi, yukarıdaki şekillerden hepsini birden uygulayarak da kunut duâmızı sürdürebiliriz. Farklı mezhepten oluşumuzun bu meselede hiçbir sakıncası yoktur. Çünkü hepsi de ibadettir, hepsi de sünnetten alınmıştır.

Hasan b. Ali (ra) demiştir ki: “Hz. Peygamber bana bir duâ öğretti, vitir’de kunut duâsı olarak onları okuyordum: ‘Ey Allah’ım! Verdiğin hidayetinde beni dâim kıl! Verdiğin afiyetlerle beni afiyette kıl. Emanına aldığın yerde beni de emanına al! Bana verdiğini mübarek kıl! Kaza ettiğin şeyin şerrinden beni koru! Sen hükmedersin, fakat kimse sana hükmedemez. Senin dost edindiğin zelil kılınamaz. Senin düşman olduğun aziz olamaz. Sen yücesin, ey Allah’ım sen büyüksün.”⁵

Peygamber Efendimiz (asm) Necid halkının vahşeti üzerine bir ay kadar kunutunu bedduâ şeklinde yaptı. Fakat ardından Kur’ân bedduâ şeklinde kunut yapılmasını nesh etti. Nitekim İbn-i Ömer (ra) bildiriyor ki, Peygamber Efendimiz (asm) sabah namazının son rekâtının rükûundan başını kaldırıncaya semî’allâhu limenhamideh Rabbenâ ve leke’lhamd dedikten sonra şöyle söylemişti: “Allah’ım! Falancaya falancaya lânet et.” Allah (cc) bunun üzerine şu âyeti indirdi: “Kullarımın işinden hiçbir şey sana ait değildir. Allah ya onların tövbesini kabul eder yahut onları, kendileri zalim kimseler oldukları için azaplandırır”⁶ Keza İbn Mes’ûd’un (ra) rivayetine göre Peygamber Efendimiz (asm) sabah namazında bir ay kunut okudu. Kunutunda bedduâ vardı. Fakat daha sonra sabah namazında kunut okumayı terk etti.⁷ Kunutu vitir namazında okudu ve yukarıdaki âyet inince artık kunutunda bedduâyâ yer vermedi; kunutunu duâ biçiminde yaptı. Peygamber Efendimiz’den (asm) kunut duâsı olarak iki duâ rivayet edilmiştir. Bunlardan birisi Hanefilerin okuduğu kunut duâsıdır. Şöyledir:

“Allahümme innâ nesta’înüke ve nesteğfiruke ve nestehdîke. Ve nü’mînü bike ve netûbü ileyke ve netevakkelu aleyke ve nusnî aleyke’l-hayra küllehû neşküruke velâ nekfüruke. Ve nehla’u ve netrukü men yefcüruke. Allahümme iyyâke’na’büdü ve leke nusallî ve nescüdü ve ileyke nes’â ve nahfidu nercû rahmeteke ve nahşâ azâbeke. İnne azâbeke bi’l-küffâri mülhık.” Bu duâyı okumakla, Gazze vahşetine karşı gerek

kulluğumuzu ve sorumluluğumuzu sorgulamış, gerekse Gazze canavarlarını Allah’a şöylece havale etmiş olmaktadır: “Allah’ım! Her türlü şer ve fitnelere karşı Senden yardım istiyoruz. Ümmetin başının derde girmesi ile ilgili olarak şahsımıza düşen günahlarımızı bağışlamanı ve bize ümmetle beraber selâmete çıkabilmemiz için yol göstermeni diliyoruz. Sana îman ediyoruz ve günahlarımız sebebiyle mahcubuz! Ancak Sana tövbe ediyoruz. Gazze katliâmını kaldıracak ve zalimlere hak ettikleri cezayı verecek tek güç Sen’dedir. Biz böyle bir vahşet karşısında çaresiz kaldık! Elimizden bir şeyin gelmiyor olması bizi kahrediyor! Allah’ım! Güç yetiremediğimiz işlerimizde Seni vekil kıldık. Sana tevekkül ediyoruz. Seni senâ ediyoruz. Bütün hayrın Senden olduğunu biliyoruz. Her türlü irşadın, ihsanın, ikramın ve lütfun için Sana teşekkür ediyoruz. Günahkâr olmakla beraber, Sana nankörlük etmeyiz. Sana isyan edip duranları uzaklaştırır, terk ederiz. Kendilerinden alâkalarımızı keseriz. Allah’ım! Biz günahımızla, hatamızla, suçumuzla, kusurumuzla Senin kullarınız! Ancak Sana ibâdet ederiz. Ve Senin için namaz kılarız ve secde ederiz. Ve Sana koşarız. Sana severek döneriz. Günahlarımıza, kusurlarımıza zafiyetlerimize karşı rahmetini umarız. Ve azâbından korkarız. Muhakkak Senin azâbın zalimlere ve kâfirlere hak olur.”

Hanbelîler kunut duâsına bu duâ ile başlamakla berâber, daha uzunca yaparlar. Onlara göre kunut duâsının devamı şöyledir: (Yukarıdaki duâyâ bu duâ da eklenebilir.) “Allahümme’hdinâ fîmen hedeyte ve âfinâ fîmen âfeyte ve tevellenâ fîmen tevelleyte ve bârik lenâ fîmâ a’tayte ve kınâ şerra mâ kadayte inneke sübhâneke takdî velâ yukdâ aleyke innehû lâ yezillü men vâleyte velâ ye’izzü men âdeyte tebârekte Rabbenâ ve teâleyte. Allahümme innâ ne’üzü biridâke min sehatike ve biafvike min ukûbetike ve bike minke lâ nuhsî senâen aleyke ente kemâ esneyte alâ nefsike.” Bu duâ ile de Gazze katliâmı ile ilgili olarak şöyle yalvarmış olmaktadır: “Allah’ım! Biz ümmet olarak doğru olanı kaybettik! Senin rızan olan yolu şaşırdık! Sen insanlık tarihi boyunca nice kimselere yol gösterdin, hidayet verdin. Yol gösterdiğin kimseler içinde bize de yol göster! Ümmet-i Muhammed psikolojik ve fizyolojik travmalar yaşıyor! Âfiyet verdiğin kimseler içinde ümmet olarak bize de âfiyet ihsan eyle! Her ne kadar hatamız varsa da, kendisine dostluk gösterdiğin kimseler içinde bize de dostluk göster! Verdiğin şeylerde bize bereket nasip et ve onları bizim için hayırlı kıl! Fitnecilerin, fesatçıların, nifakçıların, hainlerin, zalimlerin, kâfirlerin kötülüklerinden ve hükmettiğin bilumum kazâların şerrinden ümmet olarak bizi koru! Şüphesiz ki Sen, noksanlıklardan münezzeh olup her şeye hükmedersin. Ve Sana karşı hükmedilemez. Üstün kıldığın kimse hor ve zelîl olmaz. Alçalttığın kimse de şeref ve izzet bulamaz. Zalimleri ve kâfirleri alçalt! Masumlara ve günahsızlara izzet ve şeref ver, derecelerini yükselt! Sen kutlusun Rabbimiz, Sen yücesin. Allah’ım! Baş döndüren hatalar yaptık! Gazabından rızâna sığınırız.

Cezândan affına sığınırız. Seni hakkıyla övemeyiz. Sen Kendini övdüğün gibi yücesin!" Şâfiîler bu duâya ilâveten şu duâyı da okurlar ki, bu da sünnettir: "Feleke'l-hamdü alâ mâ kadayte ve nesteğfirukellahümme ve netûbü ileyke ve kur rab-biğfir ve'rham ve ente hayru'r-râhimîn sallallahü alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve sellim." Mânâsı: "Allah'ım! Hükmettiğin her şeyle ilgili olarak hamd Sana mahsustur. Sana istiğfar ediyoruz. Sana tövbe ediyoruz. Rabbim bağışla ve merhamet et! Merhamet edenlerin en hayırlısısın! Efendimiz Muhammed'e, O'nun (asm) âl ve ashabına salât ve selâm olsun." Bu duâların neden farklı metinler içerdiğine gelince: Dînimiz duâ bakımından farklı alternatifler sunmuştur. Bu bir zenginliktir. Her bir duâ, bizzat Peygamber Efendimiz'in (asm) yaptığı duânın tâ kendisidir. Esas olan Allah'a sığınmak ve bunun için mümkünse vahiyce düzenlenen metinlerle duâ yapmaktır. Her bir duâda bu istidat vardır. Her birisi Allah'a sığınan kalbimizin haşyetine, korkusuna, kurtuluşuna ve zalimlerin mahvını isteyen dilimize tercüman olacak niteliktedir. Her birisi de hadistir. Kalbimizin Allah'a dönmesi şartıyla, hangi duâyı okumuş olursak olalım; İnşallah Gazze'nin ve âlem-i İslâmın selâmeti için makbuldür.

Dipnotlar:

1- Buhari, 8/342; Müslim, Fiten, 82

2- Ebû Dâvud, Salât 345, (1443

3- Müslim, Mesâcid 308, (679).

4- İmam Ahmed

5- Ebu Dâvud/1425; Tirmizî/424

6- Âl-i İmrân 128. [Buharî, Tefsîr, Âl-i İmrân 9, Megâzi 21, İ'tisâm 17; Tirmizî, Tefsîr Âl-i İmrân (3007); Nesâî, İftitah 121, (2, 203.

7- Molla Hüsrev, Gürer ve Dürer.